

השבת של רבי נחמן רבני נחמן

פינתם

מתוך ספר לקוטי הלכות

בקנאו את קנאתי (כה"א)

הצדיק האמת שבכל דור ודור, שהוא בחינת משה, שכל עסקו להעלות משמד לרצון, שעל-ידיה מגיר גרים ומקרב הרחוקים ומעוררם לתשובה, הוא יש לו בכח לקרב כל העולם לעבודתו יתברך, אך עקר העכוב הוא על-ידי בחינת החולקים והדלטורים שבכל דור, שהם בחינת דתן ואבירם, שעומדים כנגדו בכל פעם ורוצים להעלים אורו של הצדיק האמת בחינת משה, כי בני-אדם הם מונעים גדולים יותר מהיצר הרע ומפל המניעות. ויש בזה כמה בחינות, כי על-פירב מתלבש הבעל-דבר דיקא באיזה וקנים וחשובים, שהם בחינת אנשים בשרים קצת, ומהם כמה מנהיגים וראשים, אבל אין בהם שלמות, והם חולקים על נקדת האמת על-ידי כל זה עקר העכוב מן התשובה, שעל-ידיה עקר עכוב הגאולה.

אבל "ואתה מרום לעולם ה'", כי בכל דור נמצאים אנשי אמת החסים על נפשם ומסתכלים על תכליתם בעין האמת, עד שהם בחינת מקנאי קנאת ה' צבאות, ולובשים קנאה כנגד החולקים הרוצים להעלים אור האמת לגמרי, חס ושלום, ומתעוררים מעצמם לעשות עבדות קדושות בשביל לגלות אור האמת בעולם, מה שלא נצטוו בהן, וזה נחשב להם לצדקה, שעל-ידיה נכנע מצח הנחש, שרש הסטרא אחרא, בבחינת פינחס שקנא קנאת ה' צבאות ועמד והרג נשיא שבט מישראל, מה שלא נצטוו על זה בפרוש, כמאמר רבותינו ז"ל: הלכה ואין מורין בן, אף-על-פי-כן הוא עשה את שלו ומסר נפשו על זה, ועל-ידיה הצליח מאד לנצח ולהציל את כל ישראל, כמבאר במקרא.

כמו-כן נמצאים בכל דור אנשים בשרים ויראים, שמקבלין ויונקים גם-כן מבחינת פינחס ומשה רבנו עליו השלום, ועל-ידיה זוכין לבטל דעותיהם הרעות של החולקים, עד שיתגלה שקרם ופחזותם לעיני כל, ויתגלה אור האמת של הצדיק האמת בחינת משה, שעל-ידיה יזכו הכל לתשובה שלמה. (הלכות שומר-שכר ב', אות י' לפי אוצר וכו' לפי אוצר היראה - מחלוקת, אות ד')

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר זצ"ל

סיפור השבוע

סיפור התקרבות בעל הפתק לרבינו נחל נבע מקור חכמה רבי נחמן מברסלב זיע"א ע"י ר' ישראל קארו"נר זצ"ל

... ומאז נוצר הקשר בינינו. כשנטל ידיו, אמר את הברכה בלי קולות, אבל במתיקות כזו, כמודה איש לחברו על הטובה שעשה לו. נתרשתי מאד, ור' ישראל הרגיש בהתרשותי. הוא ראה גם אצבע ה' שסבב כך, שברגע הראשון בא אלי, ולכן היה מסור לי בכל לב ונפש. ואף-על-פי שהיה אוהב כל אדם מישראל, אבל הקשר שנוצר בינינו היה חדוש גדול ועצום, ואין לשער את האהבה והאחווה ששררה בינינו.

אחרי שאכל וברך, שאלתי אותו היכן יישן. אמר לי: אישן בבית-הכנסת. לוייתי אותו, ומיד כשיצאנו, פרצתי בבכי רציתי שירחם עלי ולא יניחני לנפשי. ספרתי לו את כל הענינים, וכיצד מצאתי את הספר "השתפכות הנפש", ובקשתי מאת השם יתברך איש שיקרביני לחסידות ברסלב, ועכשו רואה אני שתפלותי נתקבלו, והשם יתברך סבב סבות נפלאות פאלו שבאתם לכאן, לכן אבקש מכם שתרחמו עלי, ואקבל מכם רפואה לנפשי ... ההמשך מעבר לדף

ישם איש ישראל המפה וכו' זמרי בן-סלוא (כה"ד)

בחינת מחלקת קרח ועדתו מתגבר בכל דור, ומתאספים הרבה לחלק על הצדיק האמת העוסק לקרב נפשות ישראל להשם יתברך. וכן תאנת נאוף, שהוא בחינת מעשה זמרי, מתגבר גם-כן מאד. והא בהא תליא על-ידי מעשה זמרי מתגבר מחלקת קרח, הינו על-ידי התגברות תאנת נאוף, פגם הברית, פגם טפי המוח, על-ידיה מתגבר המחלקת ביותר על הצדיק האמת. וכן להפך, שעל-ידי המחלקת שעל הצדיק מתגבר מעשה זמרי, רחמנא לעלן. ועל זה התפלל יעקב: "בסדם אל תבא נפשי", הינו במעשה זמרי, "ובקהלם אל תחד כבדי", הינו במחלקת קרח, כמו שאמרו רבותינו ז"ל. (הלכות פריה ורביה ה', אות ה' לפי אוצר היראה - מחלוקת, אות ע"א)

איש אשר רוח בו (כו"ח)

עקר המחלקת הוא מחלקת היצר הרע, שחולק על האדם ורוצה להורידו לשאל תחתיות חס ושלום, ועקר היצר הרע הוא בחינת חקירות וכפירות, שהם בחינת מחלקת, בחינת חלק לבם, ומשם נמשכין כל המחלוקות שבעולם, שכלם באים מבחינת מחלקת היצר הרע, ששרשו כפירות, פגם הרצון. כי באמת המחלקת הוא פגם הרצון, כי עקר המחלקת הוא בין הרצונות, שזה רוצה כך וזה רוצה להפך, ומחמת זה נעשה מחלקת חס ושלום.

על-כן עקר השלום הוא על-ידי הצדיק הדור הגדול במעלה, שהוא בחינת משה, שנשמתו מבחינת רעוא דרעוין, רצון שברצונות, שהוא יודע רצון כל אחד ואחד מהיכן נמשך בשרשו ועל-כן הוא איש אשר רוח בו, שיודע להלך נגד רוחו של כל אחד ואחד, כי יודע לקשר וליחד רוחו ורצונו של כל אחד ואחד בשרש הרצון, ושם מיחד ומקשר כלם ברצון אחד העליון, ואז נמשך אהבה ושלום

גדול ונפלא ביניהם, מאחר שכלם בדעותיהם ורצונותיהם המשנות מקשרים ומיחדים ברצון אחד העליון, שאין בו שום שנוי, ושם כלו אחד וכלו שלום, כי הכל נכלל באחד. (הלכות שומר-שכר ב', אות י' לפי אוצר היראה - מחלוקת, אות נ"ג)

לעילוי נשמת

ר' שמעון בן מאיר ז"ל

ב' תמוז

ת.נ.צ.ב.ה.

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"ם ב, סו)

טוב להגיד ולשיר נ נח נחמ נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

סיפור השבוע

(המשך הסיפור)

לראות באב"י הנחל

= רוח הקדש (חלק א) =

... כששמע את הדברים, נהרגש עוד יותר ספרתי לו את נגעי נפשי, והוא האזין.

אחר-כך התחיל הוא לדבר, והרגשתי מן הדבורים שדבר, ארוכה כזאת והתחדשות כזאת ורפואה כזאת, שמיום שובלדתי לא הרגשתי כאלה. והוא דבר עמי על רבנו נחמן ועל ספריו, ועל אורו הגדול, שעשוי לרפא את נגעי הלב. וכך הלכנו, עד שבאנו לבית-הכנסת של חסידי קרלין. לא ידענו היכן המפתח.

אחר-כך הלכנו לעוד בית-כנסת, וגם שם היה סגור. והיה בית-כנסת, שבו היו מתפללים הצדיקים הגדולים, רבי מנדל מויטפסק, זכרוננו לברכה, ורבי אברהם קאליסקר, זכרוננו לברכה, וכו'. בית-כנסת זה עמד ליד הים, ובחורף היו המים גואים ונכנסים לתוך בית-הכנסת, והשלחנות היו שקועים עד חצים במים, והיו מוציאים את הספרים, ובית-הכנסת היה נשאר פתוח ומפקר. שנינו נכנסנו לבית-כנסת זה, בתוך המים, ועלינו וישבנו על גבי שלחן. ר' ישראל הניח ספריו והטלית ותפליו, והוציא מכיסו גר וגפרורים שהיו עמו תמיד, אף שהדבר היה יקר מציאות עד מאד.

פתח ר' ישראל את הלקוטי מוה"ר"ן, חלק ב בסיומן ז, "כי מרחמים ינהגם", ואף על-פי שנמצאו בתוך המים והרטיבות, הוא לא הרגיש, אף-על-פי שיש לו יד חולה, ולא אני הרגשתי במים. וכך ישבנו כל הלילה ועסקנו בתורה הזאת, עד הבקר. פתאום שמעתי קול אמי בוכיה וצועקת: היכן בניג, ראיתי שגרמתי צרה גדולה, שהרי אם לא מעבדים את הבצק ביד, הוא מתקלקל ...

רוחא. וכני לעננה אמתית, עד שאזכה לראות שפלותי, וגדלות וחשיבות ישראל עם קדוש, ולמטר נפשי עבורם תמיד: (לקוטי תפילות א - מתוך תפילה פ"א)

שבת תפילה

וכל הישועות

22

... אחד החברים היה גר סמוך לחתנתו בדירת שני חדרים עם שתיקה, ולא ידע איפה לגור לאחר החתונה. ובתמימות הציע לשתפו לחלק את הדירה לשני חדרים נפרדים כדי שיוכל לגור בחדר עם אשתו, וזה ענה לו בצדק: "לא, אי אפשר". אותו אחד שהיה אמור להתחתן, הלך אחר-כך לר' ישראל לדבר אתו מזה שעדיין לא מצא דירה וחיבב לחלק את הדירה לשני חדרים, אמר לו ר' ישראל: "כן, אי אפשר!" והיה מאד נראה שמצדיק שתפו באותם מלים ממש.

אחד החברים שאל את ראש הישיבה שלו שאלה הנוגעת לדיני יום-טוב, וזה השיב לו: "עדיף שלא", ואחר-כך לקראת החג ר' ישראל שאל את החבר את אותה שאלה, ולפני שהשיב מה שאמר ראש הישיבה, אמר בעצמו: "כן, עדיף שלא".

פעם חסיד התקרב לברסלב למרות התנגדות אביו, ונכנסו החסיד ואביו לר' ישראל לשוחח אתו על זה, והנה כבר כשעמדו בפתח, ר' ישראל פנה אל האבא ואמר לו באידיש מלא חן (באידיש המדוברת בבריה), שיתן לבנו להתקרב לברסלב, והוסיף: "זה טוב. ולעתיד כלם יהיו חסידי ברסלב", ואביו כל כך התפלא מר' ישראל ומרוח קדשו, עד שמחזיק ממנו עד היום.

רופא אחד שהיה עובד בבית אבות בו התאכסן ר' ישראל עד שנת תש"מ בערך, ספר שהיה רגיל להכנס אליו לעתים תכופות, כי התרשם ממנו שהוא אדם ירא שמים אמתני וכו', ור' ישראל מצדו היה מנסה לקרבו וכו', וספר שבאחת הפעמים כשר' ישראל דבר אתו, אמר לו שיבוא זמן שיהיו משאיות שיוחלקו ספרי רבנו בכל הארץ, וכשהרופא שמע זאת, התחיל לחשב שטעה בזה שהחשיב אותו לצדיק וכו', כי הוא אומר לו דבר שכל כך רחוק מהמציאות, ולכן הפסיק לבקר אותו. וספר, שכמה שנים לאחר הסתלקות ר' ישראל, כשראה שהדבור של ר' ישראל התקיים, הבין שהוא צריך לעשות תשובה על מה שחשב על ר' ישראל, ולהתקרב לרבנו ולהסתכל מה הם הספרים הקדושים שר' ישראל כל כך כסף שיופצו בכל הארץ, ונסע לאומן על חג השבועות, ושם ספר את ספורו לאחד מאנשי.

פעם בדרך נסיעה לר' ישראל, שבחו החברים את אחד מהם עד שזה התגאה בלבו, וכשהגיעו לר' ישראל, הוא התחיל תכף להקפיד ולגער על גדל חמר האסור של גנבה וגולה, שכל הצרות באות מזה, רחמנא לצלן. והאיש הזה התקרב לר' ישראל ואמר לו שרוצים ללכת, ור' ישראל השיב לו: "אני לא מבין, מי אמר לך?" (והיה נראה שרצה להשפילה), והיה מוכן לכל מחפש, שהזהיר ברמז על גדל הפגם של הגאון ...

ואזכה לקבוע עצמי על התורה ועל העבודה, ולהיות כל ימי בתשובה שלמה בקביעות גדול ולהפיל תמיד גם בששת ימי המעשה בקדשת שבת-קדש. ואזכה על-ידי קדשת שבת-קדש לראות שפלותי באמת, ותוכני לעננה אמתית, ואהיה שפל בעיני למטה ממדרגתי השפלה מאד, ועל כל פנים לא אצא ממקומי ולא אטעה חס ושלום בעצמי.

ואהיה מכיר את מקומי השפל ונמוך מאד, בלי שעור וערך ומספר, ולא יהיה בלבי גאון טמונה חס ושלום, ותצילני מגאות וגבהות ומ

גסות הרוח תמיד. אבי שבשמים, זכני לעין של שבת, עד שאזכה לראות שפלותי באמת תמיד, כי אתה יודע עצם שפלותי בלי שעור, ואף-על-פי-כן מבלבלים דעתי מיד בפניות וגאות בלי שעור, ואיני יודע שום דרך מדרגי העננה.

ה' אלקים, אתה ידעת את לבבי, אתה ידעת את חרפתי ובשתי וכלמתי נגדך כל צוררי. החזירני בתשובה שלמה לפניך באמת, והצילני מגאות וגבהות ומכרמות

על-ידי קדשת שבת זוכין לעננה באמת, דהינו לראות שפלותו ולהפיר חשיבות ישראל ולמטר נפשו בעדם כמו משה רבנו, עליו השלום (לקוטי מוה"ר"ן א - סימן ע"ט).

עקר העננה, שיוחזק האדם את עצמו למטה ממדרגתו, שפל ממה שהוא, ועל-כל-פנים לא יצא ממקומו להחזיק את עצמו למעלה ממדרגתו (שם).

על-ידי עננה ושפלות, על-ידי-זה אין שום אדם יכול להוציאו ולדחותו ממקומו, דהינו לקפח פרנסתו, חס ושלום (שם).

... רבונו של עולם, עשה עמי פלא לחיים לבל אחיה כמת בחיי חס ושלום, עשה מה שתעשה ברחמיך הרבים, באפן שאזכה לתשובה שלמה לפניך באמת, לתשובה של שבת-קדש.